

УДК 7.071.2(07)+792.8

FORMATION OF THE OPTIMAL LEVEL OF CONDUCTING TECHNIQUES OF A CHOREOGRAPHER'S EXPRESSION IN THE PROCESS OF PROFESSIONAL TRAINING**ФОРМУВАННЯ ОПТИМАЛЬНОГО РІВНЯ ДИРИГЕНТСЬКИХ ПРИЙОМІВ ВИСЛОВУ ХОРЕОГРАФА В ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ****Serhieieva V. M / Сергєєва В.М.***Senior Lecturer/старший викладач*<https://orcid.org/0000-0002-9859-0234>*Kryvyi Rih State Pedagogical University**Gagarin Avenue, Krivoy Rog, Ukraine 54, 50086**Криворізький державний педагогічний університет,**Кривий Ріг, пр. Гагаріна 54, 50086*

Анотація. В роботі розглядаються питання професійної підготовки студентів хореографічних відділень, спрямованих на формування оптимального рівня диригентських прийомів вислову, які в руках хореографа здатні виконувати творчо-перетворювальну функцію й висловлюватися в іншому мистецькому просторі.

Ключові слова: підготовка фахівців, диригування, хореограф.

Abstract. The paper examines the issues of professional training of students of choreographic departments aimed at forming the optimal level of conducting techniques of expression, which in the hands of a choreographer are capable of performing a creative and transformative function and expressing themselves in a different artistic space.

Keywords: training of specialists, conducting, choreographer.

Вступ. Зміни у парадигмі національної освітньої системи, яка прогресує у напрямку модернізації мистецької освіти і передбачає формування особистості фахівця нової формації, орієновані не лише на набуття професійних якостей у рамках моно художнього простору, але й на концептуальне осягнення сутності взаємодії внутрішніх і зовнішніх структур різних видів мистецтв. Інтеграційні процеси, що здійснюються в освіті, пов'язані з оптимізацією навчально-методичних модулів, встановленням прямих і зворотних зв'язків між окремими модулями одного рівня на основі закономірностей взаємодії мистецтв, міжпредметних зв'язків. Вимоги освітніх стандартів виходять за межі вузької спеціалізації підготовки майбутніх хореографів, тому серед актуальних проблем сучасної освіти пошук шляхів підвищення якісного рівня професійної діяльності фахівців мистецького напрямку займає особливе місце. Як професіонал, хореограф формується у всьому просторі мистецької освіти, тому опанування основами диригентської культури є очевидною необхідністю у пошуку якісно нових підходів, здатних забезпечити фундаментальні основи для подальшої самореалізації і спрямованих на розвиток музичних здібностей, виконавського мислення, музичного смаку, емоційної культури та розуміння механізмів інтеграції різних видів художньої діяльності.

Специфіка культурно-освітньої діяльності фахівців зазначеного профілю, компетентність у галузі диригентського мистецтва сприяє подоланню професійної обмеженості, широті поглядів, ерудиції в різних сферах мистецтва і пізнанню його загальних законів, розумінню умовності художньої мови.

Диригування, являючи собою органічне поєднання зовнішніх та внутрішніх дій, складає передумову для адекватного прояву оригінальних художніх вражень та:

- сприяє процесу проектування багатомірної і поліфункціональної системи особистості професійної діяльності хореографа;
- сприяє розвитку здібності синестезії, яка передбачає взаємодію почуття, під впливом якого формується певна реакція одних аналізаторів на інші;
- розширює палітру рухових дій, жестів, міміки, релевантних природі і характеру музичного твору;
- створює природний фундамент, на якому ґрунтуються елементи майбутньої хореографічної композиції.

Особливого значення набувають: а) взаємодія мистецтв як вищого рівня прояву інтеграції; б) здатність синтезувати різні типи художньо-образних конструкцій і здійснювати послідовний перехід від одного типу конструкції до іншого – від пластики висловлювання диригента до танцювальних рухів хореографа – тобто, від первісного імпульсу до нового руху перетворення. У якості інтегративного механізму, що поєднує діяльність хореографа та диригента, виступають:

- художній первообраз;
- осягнення образу через синтез рухової експресії;
- спорідненість музики і пластики рухів, як мистецтва візуального вираження;
- сформованість слухових уявлень, які слугують головним регулятором рухових дій;
- єдність принципу художнього і технічного виконання;
- власний фонд виконавських прийомів;
- музичний смак, що надає можливість здійснювати ціннісний вибір та оцінювати музичні твори.

Висновки.

Таким чином, включення диригування до змісту моделі професійної підготовки хореографа потребує спеціальної структурної організації, яка передбачає рівноправну взаємодію мистецтв, що створює умови інтеграції різноманітних видів творчої діяльності, передбачає розуміння специфіки художньо-образної мови мистецтв та будується на принципах взаємодоповненості, корекції художнього сприйняття і забезпечує перехід відомого типу образної конструкції до іншого.

Література:

1. Колеса М.Ф. Основи техніки диригування. – Київ: Музична Україна, 1967.